

Sygn. akt VIII C 2012/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. S.K.A. w W.

przeciwko A. B.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej A. B. na rzecz powoda (...) spółka z o.o. S.K.A. w W. kwotę 303,96 zł. (trzysta trzy złote dziewięćdziesiąt sześć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałej części.

Sygn. akt VIII C 2012/16

UZASADNIENIE

W dniu 28 stycznia 2016 roku powód (...) spółka z o.o. S.K.A. w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej A. B. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 350,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona pozvem kwota jest objęta fakturą nr (...) z dnia 24 października 2013 r. z tytułu odszkodowania za niezwrócony sprzęt oraz fakturą nr (...) z dnia 17 września 2013 r. z tytułu opłaty wyrównawczej. Przedmiotem umowy łączącej pozwaną z poprzednikiem prawnym powoda były usługi multimedialne. W dniu 18 listopada 2015 r. powód zawarł z (...) S.A. umowę cesji wierzytelności. Na dochodzoną pozvem kwotę składa się 300 zł. objęte fakturą nr (...) z dnia 24 października 2013 r., 3,96 zł. tytułem odsetek za opóźnienie w zapłacie kwoty objętej powyższą fakturą za okres od 8 listopada 2013 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, 47,51 zł. objęte fakturą nr (...) z dnia 17 września 2013 r. i 0,60 zł. tytułem odsetek za opóźnienie w zapłacie kwoty objętej powyższą fakturą za okres od 2 października 2013 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

(pозew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2- 4)

W dniu 30 marca 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził dochodzoną pozvem kwotę wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty k. 4 v.)

Od powyższego orzeczenia A. B., reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, złożyła sprzeciw, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości.

(sprzeciw k. 5)

W dniu 16 maja 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie postanowienie, w którym wobec wniesienia sprzeciwu, przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi.

(postanowienie k. 9)

W pozwie wniesionym na urzędowym formularzu strona powodowa podtrzymała żądania pozwu oraz powtórzyła uzasadnienie z pozwu wniesionego w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

(pozew k. 13- 15)

W sprzeciwie wniesionym na urzędowym formularzu A. B. podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie. W uzasadnieniu A. B. wskazała, że w piśmie z dnia 16 sierpnia 2013 r. wskazano jej wysokość opłaty wyrównawczej za rozwiązanie umowy przed terminem na kwotę 180 zł. i taką kwotę pozwana przelała na rzecz pierwotnego wierzyciela. Co do odszkodowania za niezwrócony sprzęt A. B. podała, że dokonała zwrotu poprzez nadanie w dniu 18 listopada 2013 r. paczki pocztowej. Jednak regulamin świadczenia usług przez (...) S.A. nie przewidywał sankcji za zwrot urządzenia po terminie.

(sprzeciw k. 76)

W piśmie procesowym z dnia 3 października 2016 r. pełnomocnik powoda podtrzymał żądanie pozwu. W uzasadnieniu pisma strona powodowa wskazała, że A. B. zawarła z pierwotnym wierzycielem dwie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a mianowicie umowę nr (...) oraz umowę nr (...). Podczas rozmowy telefonicznej w dniu 5 marca 2012 r. pozwana wyraziła zgodę na zmianę warunków wymienionych umów oraz przedłużenie czas ich trwania o kolejne 28 miesięcy. Powód wskazał, że dochodzone pozwem roszczenie wynika z umowy nr (...). Zgodnie ze szczegółowymi warunkami promocji „Na M. dla Abonentów” w pkt. 8.4 w przypadku rozwiązania umowy abonent zobowiązany jest do zwrotu powierzonego sprzętu w terminie 14 dni, a w pkt. 8.8 wskazano wysokość kary umownej za nieterminowy zwrot urządzenia. Ponadto strona powodowa powołując się na dyspozycję art. 451 kc wskazała, że pozwana powinna wyraźnie wskazać na poczet którego długu spełniła świadczenie, poprzez wskazanie nr faktury lub noty obciążeniowej. Wobec braku takiego oświadczenia wierzyciel pierwotny zaliczył wpłatę pozwanej na poczet najdawniej wymagalnego długu.

(pismo pełn. powoda k. 86- 87)

W piśmie procesowym z dnia 19 października 2016 r. pełnomocnik pozwanej podtrzymał dotychczasowe stanowisko. W uzasadnieniu pisma strona pozwana podniosła, że dokonując przelewu kwoty 180 zł. w jednoznaczny sposób wskazała, że dokonuje zapłaty z tytułu opłaty wyrównawczej z tytułu przedterminowego rozwiązania umowy. W zakresie odszkodowania z tytułu niezwróconego sprzętu A. B. podniosła, że w jej ocenie pkt. 8.8. szczegółowych warunków promocji „Na M. dla Abonentów” zastrzega możliwość nałożenia kary umownej, ale tylko na wypadek niezwrócenia urządzenia w ogóle. Ponadto pkt. 8.4 nie nakłada na abonenta bezwzględnie obowiązku zwrotu urządzenia.

(pismo pełn. pozwanej k. 104- 105)

W piśmie procesowym z dnia 13 marca 2017 r. pełnomocnik powoda poparł żądanie pozwu w całości. W uzasadnieniu pisma strona powodowa wskazała, że wpłata A. B. z dnia 21 października 2014 r. została zaliczona na poczet noty obciążeniowej nr (...), która została wystawiona na kwotę 78 zł. z tytułu rozwiązania umowy za usługi telefoniczne.

Pozostała kwota została zaliczona na poczet kwoty 160 zł. objętej notą obciążeniową nr (...), a różnicę pomiędzy kwotą wpłaty (180 zł.), a kwotą 78 zł. powód dochodzi w przedmiotowej sprawie.

(pismo pełn. powoda k. 137- 140)

W piśmie procesowym z dnia 23 marca 2017 r. pełnomocnik pozwanej poza podtrzymaniem dotychczasowego stanowiska zakwestionował doręczenie pozwanej noty obciążeniowej nr (...).

(pismo pełn. pozwanego k. 144- 145)

W piśmie procesowym z dnia 11 maja 2017 r. pełnomocnik powoda wyjaśnił, że wpłata A. B. z dnia 21 października 2014 r. została zaliczona na poczet noty obciążeniowej nr (...), gdyż kwota nią objęta stała się wcześniej wymagalna niż kwota objęta notą obciążeniową nr (...). Odnosząc się do zarzutu braku doręczenia A. B. noty obciążeniowej nr (...) strona powodowa wskazała, że pozwana mogła się zapoznać z jej treścią za pośrednictwem serwisu internetowego, do którego miała dostęp.

(pismo pełn. powoda k. 150- 154)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie, przy czym na rozprawie w dniu 18 maja 2017 r. pełnomocnik pozwanej na wypadek uwzględnienia roszczenia w części dotyczącej kary umownej, wniósł o jej miarkowanie.

(protokół rozprawy k. 159)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 kwietnia 2009 roku A. B. zawarła z (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...).

(umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 99)

W dniu 30 listopada 2009 roku A. B. zawarła z (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) w postaci internetu.

(umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 61)

Podczas rozmowy telefonicznej w dniu 5 marca 2012 r. pozwana wyraziła zgodę na zmianę warunków umów nr (...) oraz przedłużenie czasu ich trwania o kolejne 28 miesięcy.

(potwierdzenie zmiany warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 91- 92)

Pismem z dnia 19 sierpnia 2013 r. (...) S.A. w W. poinformowała A. B., że opłata za rozwiązanie umowy o internet przed terminem wynosi 180 zł. Ponadto przypomniano pozwanej, że po dezaktywacji Internetu powinna w ciągu 14 dni odesłać router N. S., gdyż w przeciwnym razie zostanie naliczona opłata w wysokości 300 zł. na podstawie pkt. 8.4 i 8.8 (...).

(pismo pierwotnego wierzyciela k. 80)

W dniu 17 września 2013 r. (...) S.A. wystawiła notę obciążeniową nr (...) na kwotę 160 zł. z tytułu opłaty wyrównawczej w wysokości wartości przyznanej ulgi. Termin płatności powyższej kwoty upływał w dniu 1 października 2013 r.

(nota obciążeniowa nr (...) k. 18)

W dniu 21 października 2014 r. A. B. dokonała przelewu kwoty 180 zł. na rzecz (...) S.A., w tytule przelewu wskazując „rzekome roszczenia za rozwiązanie umowy”.

(potwierdzenie wykonania operacji k. 81)

W dniu 24 października 2013 r. (...) S.A. wystawiła notę obciążeniową nr (...) na kwotę 300 zł. z tytułu odszkodowania za niedokonanie zwrotu powierzzonego sprzętu. Termin płatności powyższej kwoty upływał w dniu 7 listopada 2013 r.

(nota obciążeniowa nr (...) k. 17)

W dniu 18 listopada 2015 r. (...) S.A. w W. zawarła z (...) spółka z o.o. S.K.A. w W. umowę cesji wierzytelności, w tym wierzytelności przysługującej wobec A. B..

(umowa cesji wierzytelności k. 19- 25, wykaz wierzytelności k. 26- 28)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Na rozprawie w dniu 18 maja 2017 roku Sąd oddalił wniosek strony powodowej o zobowiązanie (...) S.A. w W. do przedłożenia noty obciążeniowej nr (...). Powyższy wniosek dowodowy został zgłoszony w piśmie procesowym, które wpłynęło do Sądu w dniu 11 maja 2017 r., czyli 7 dni przed terminem rozprawy, na której nastąpiło jej zamknięcie. W myśl art. 207 § 6 kpc Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Należy zauważyć, że już w sprzeciwie wniesionym na urzędowym formularzu w dniu 1 września 2016 r. A. B. podnosiła, że w związku ze wskazaniem jej w piśmie z dnia 16 sierpnia 2013 r. wysokości opłaty wyrównawczej za rozwiązanie umowy przed terminem na kwotę 180 zł., taką kwotę pozwana przelała na rzecz pierwotnego wierzyciela. Ponieważ strona powodowa nie uprawdopodobniła, że nie zgłosiła wniosku o zobowiązanie (...) S.A. w W. do przedłożenia noty obciążeniowej nr (...) bez swojej winy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności, Sąd oddalił ten wniosek dowodowy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w części.

W rozpoznawanej sprawie (...) spółka z o.o. S.K.A. w W., wniósł o zasądzenie od A. B. kwoty 350,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, z tytułu umowy nr (...) zawartej w dniu 30 listopada 2009 r., a następnie przedłużonej.

A. B. nie kwestionowała zawarcia z (...) S.A. w W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) w postaci internetu, jak również zmiany jej warunków oraz przedłużenia czasu jej obowiązywania o kolejne 28 miesięcy podczas rozmowy telefonicznej w dniu 5 marca 2012 r. A. B. potwierdziła również, że dokonała zwrotu urządzenia po terminie 14 dni od rozwiązania umowy, nadając w dniu 18 listopada 2013 r. paczkę pocztową.

W zakresie roszczenia powoda obejmującego odszkodowanie za niezwrócony sprzęt w ocenie Sądu zarzuty pozwanej należy uznać za chybione. A. B. podniosła, że w jej ocenie pkt. 8.8. szczegółowych warunków promocji „Na M. dla Abonentów” zastrzega możliwość nałożenia kary umownej, ale tylko na wypadek niezwrócenia urządzenia w ogóle, a nie na wypadek zwrócenia urządzenia po terminie. Ponadto zdaniem pozwanej pkt. 8.4 nie nakłada na abonenta bezwzględnie obowiązku zwrotu urządzenia. Z powyższą oceną obowiązujących pozwaną i pierwotnego wierzyciela postanowień umownych nie sposób się zgodzić. W ocenie Sądu należy przyznać rację stronie powodowej, która twierdziła, że w myśl pkt. 8.4 szczegółowych warunków promocji „Na M. dla Abonentów” w przypadku rozwiązania umowy abonent zobowiązany jest do zwrotu powierzzonego sprzętu w terminie 14 dni. Natomiast pkt. 8.8. szczegółowych warunków promocji „Na M. dla Abonentów” dawał możliwość nałożenia kary umownej za niezwrócenie sprzętu w powyższym terminie. Zgodnie z art. 483 § 1 kc można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy.

Dlatego też zdaniem Sądu roszczenie powoda w kwocie 300 zł. z tytułu zwrócenia urządzenia po terminie, zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Odmienne należało w ocenie Sądu potraktować żądanie zawarte w pozwie w zakresie kwoty 47,51 zł. objętej notą obciążeniową nr (...) z dnia 17 września 2013 r. Przy czym należy zauważyć, że jest to część kwoty, której dotyczyła powyższa nota obciążeniowa, która obejmowała kwotę 160 zł. Powyższa kwota została naliczona przez pierwotnego wierzyciela z tytułu opłaty wyrównawczej w wysokości wartości przyznanej ulgi. A. B. w przedmiotowym postępowaniu nie kwestionowała ani zasadności naliczenia wymienionej opłaty wyrównawczej, ani też wysokości kwoty. Natomiast pozwana podniosła, że spełniła w całości świadczenie, dokonując w dniu 21 października 2014 r. przelewu kwoty 180 zł. W odpowiedzi na powyższe twierdzenie strona powodowa, powołując się na dyspozycję art. 451 kc wskazała, że pozwana powinna wyraźnie wskazać na poczet którego długu spełniła świadczenie, poprzez wskazanie nr faktury lub noty obciążeniowej. Wobec braku takiego oświadczenia wierzyciel pierwotny zaliczył wpłatę pozwanej na poczet najdawniej wymagalnego długu. W ocenie Sądu z takim stanowiskiem powoda nie sposób się zgodzić. W myśl art. 451 § 1, 2 i 3 kc dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić. Jednakże to, co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne. Jeżeli dłużnik nie wskazał, który z kilku długów chce zaspokoić, a przyjął pokwitowanie, w którym wierzyciel zaliczył otrzymane świadczenie na poczet jednego z tych długów, dłużnik nie może już żądać zaliczenia na poczet innego długu. W braku oświadczenia dłużnika lub wierzyciela spełnione świadczenie zalicza się przede wszystkim na poczet długu wymagalnego, a jeżeli jest kilka długów wymagalnych - na poczet najdawniej wymagalnego. W ocenie Sądu nie można się zgodzić z twierdzeniem, że A. B. nie wskazała na poczet, którego długu spełnia świadczenie. Należy podzielić stanowisko A. B. przedstawione w jednym z jej pism procesowych, w którym podała, że dokonanie w dniu 21 października 2014 r. zapłaty kwoty 180 zł. było następstwem wyjaśnień przedstawionych w piśmie pierwotnego wierzyciela z dnia 19 sierpnia 2013 r. W piśmie tym (...) S.A. w W. poinformowała A. B., że opłata za rozwiązanie umowy o internet przed terminem wynosi 180 zł. Wobec tego zdaniem Sądu pozwana w wystarczający sposób określiła, że dokonuje zapłaty z tytułu opłaty wyrównawczej z tytułu przedterminowego rozwiązania umowy za dostarczanie interentu. Dlatego też pierwotny wierzyciel niesłusznie opierając się na treści art. 451 § 3 kc dokonał zaliczenia części wpłaty pozwanej na poczet kwoty objętej notą obciążeniową nr (...).

Skoro Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia roszczenia powoda w zakresie zasądzenia kwoty 47,51 zł., to nie ulega wątpliwości, że również żądanie zasądzenia skapitalizowanych odsetek od tej kwoty w wysokości 0,60 zł. za okres od 2 października 2013 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, należało ocenić w identyczny sposób. Dlatego też w zakresie kwoty 47,51 zł. objętej notą obciążeniową nr (...) z dnia 17 września 2013 r. i 0,60 zł. tytułem odsetek za opóźnienie od kwoty objętej powyższą notą za okres od 2 października 2013 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, Sąd oddalił powództwo.

Podkreślić przy tym należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie). Dlatego też Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 303,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, od dnia 28 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty. Przy czym należy zaznaczyć, że na zasądzoną kwotę 303,96 zł., poza kwotą 300 zł. tytułem kary umownej, składała się kwota 3,96 zł. tytułem odsetek za opóźnienie od kwoty objętej notą obciążeniową nr (...) za okres od 8 listopada 2013 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.